

Despartiri?

Rand pe rand, cu totii am trecut prin despartiri. Uneori cu zambetul pe buze, alteori in lacrimi curgande pe obraji seci. Nu conteaza daca esti baiat, sau fata, nici daca esti sau nu puternic, ci doar daca ai pus sau nu suflet.

Probabil cel mai greu era in adolescenta. Daca aveai destule vise pe care sa le crezi, puteai suferi oricat, mereu te intorceai in acela loc si incepeai sa crezi. Nu conta daca ea era doar a ta, ci daca ea era si a ta, conta sa se intoarca si la tine si sa iti soptasca " te iubesc " Imi ascult cu surprindere prietenii vorbind despre iubire si vise, despre toate dorintele lor, despre prietenele pe care le au.

Uneori se lasa furati de vise, le amintesc, dar cu ce scop ? Mereu raman la fel de visatori, iar cand vine timpul sa isi stearga ranile, suferintele imi soptesc temator numele.

Toti imi spun Praph.

E doar un nickname al copilariei, pe care l - am pastrat in timp. Numele nu vine de la despartiri, ci mai degraba de la destin. E o traducere a unuia dintre prenumele mele. Cel mai sadic sprijin de uneori, gasesc doua simple rezolvari in cazul despartirilor : mult sex pentru baieti, sau timp timpul e dificil, te face sa regreti ca il simti, iar atunci ii simti fiecare soapta, in adierile vantului.

Despartirile sunt dificile, fie ca iti pasa sau nu, sunt etape grele ale unei relatii. Atunci cand parasesti e regretul ca ea sau el va suferi, iar atunci cand esti parasit regreti ca ai fost suficient de dobitoc sa crezi

Despartirile de comun acord nu exista sunt doar decizii gresite, in care cei doi se iubesc si isi vor binele unul celuilalt. Despartirile in care cei doi sunt de comun acord nu exista in schimb, exista uitarea.

Te desparti, uiti. Retine nu ramane blocat in timpul care oricum nu mai e al tau, care e oricum departe

-By FW Editor-